

עפ"ג 28790/05 - אלעד אלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ג 16-05-28790

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופט שירלי רנر

המעורער

אלעד אלוני

ע"י ב"כ עו"ד לימור ז肯

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המשיבת

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בבית שמש (כב' השופט מאיה אב-גנים ויינשטיין) מיום 29.3.16 בת"פ 11-13-6504.

כללי

1. המעורער הורשע על יסוד הודהתו בהחזקת סכין ונדן ל-45 ימי מאסר שירות בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וחומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 19.4.13 בשעה 20:02 Uhr בבית שמש, הצדיד המעורער בסכין ונסע למקום אליו הזעיקה אותו אחותו, על רקע ויכוח שלא עם אחר. משבחין המעורער בניירת משטרה, השילך את הסכין לעבר השיחסים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המעורער טענת כי יש להתחשב בכך שמדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, בעל נסיבות חיים אישיות ומשפחתיות קשות, בהמלצות שירות המבחן לפיקוח יש לבטל את הרשותו ולהסתפק בעונש של"צ, ובHALIR הטיפול הארוך מאוד והמושלח שעבר המעורער, במשך כמנה וחצי, ועודנו עובר. הסגנורית הדגישה כי המעורער היה במיוחס לו, לקח אחריות, ביטה הפנמה לחומרת המעשה והביע חרטה כנה ועמוקה. במקרה דנן, הרשותו גורמת נזק לדימוי העצמי ולעתידו התעסוקתי כנוגג רכב ציבורי, בו הוא מבקש להשתלב, והוא נאלץ לעבוד בעבודות מזדמנות. נתען כי

עמוד 1

בית משפט קמא שגה בקובעו כי לא הוציאו מסמכים חד משמעיים אודות מניעת האפשרות מהמערער לקבל רישיון נהיגה לרכב ציבורי, שכן משרד הרישוי סרב לקבל את בקשה המערער עקב הרשותה בפלילים (נספח י"ב להודעת העreau). עוד נטען כי בנסיבות דין פוטנציאלי הנזק הינו נמוך, שכן, המערער יצא מביתו אך ורק במטרה לאסוף את אחותו ביוודעיו כי الآخر, עמו התוכחה, עזב את המקום. המערער המשיך בהליך הטיפולי אף ללא החלטת בית משפט ונוצרה אצלו ציפייה שבית משפט יתחשב בדרך הארוכה אותה עבר. בכל מקרה העונש המתאים היה עונש של של"צ. נטען עוד כי היה מקום להימנע מהרשעה נוכח נסיבות המקרה.

ב"כ המשיבה ביקש לדוחות העreau. נטען כי גזר דין של בית משפט קמא מונמק מאד, באה התייחסות לכל טענות המערער, הובאו בחשבון הנسبות המיוחדות של המקרה שאין אפשרות הימנע מהרשעה. הנזק הקונקרטי לו נטען - אינו נזק ממשי, שכן מדובר באפשרות תעסוקה בודדת שהמערער כלל אינו עובד בה. העונש המקל הביא בחשבון הליך השיקום.

taskir_shirot_mabhan

4. מתISKIR שירות המבחן שנערך בענינו של המערער, ליד 1990, עולה כי הינו רוק, מתגורר בבית הורי בבית שימוש, אינו עובד, סיים 12 לשנות למד, ללא תעודה בגרות, היה לו עסק פרט בתחום הבניה והוא הביע רצון לחזור לעסוק בתחום זה. כמו כן, ניסה להוציא רישיון לרכב ציבורי, אך נענה בשלילה עקב ניהול ההליך הפלילי נגדו. המערער בן להורים הסובלים מגבלות קוגניטיבית, חוות אלימות בילדותו ועבר מספר מסגרות על רקע קשי התנהגות ואלימות. שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה בשליטה בכעסים ובוויות דחפים וקבלת סמכות. המערערלקח אחריות על העבריה, אך מיזער את חומרתה וטען כי ל乾坤 את הסיכון למטרות הגנה עצמית בלבד. הוא שולב בטיפול קבוצתי ושירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה, כדי להימנע מפגיעה בדמיוני העצמי ובעתידו התעסוקתי, ולהטיל עליו של"צ וצו מבחן.

דין

5. דין העreau להידחות.

לזכות המערער עומדת הودאותו במיחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטו וליעול ההליכים, האחריות של乾坤 על המעשה, הבעת חרטה מצידו, גילו הצעיר, נסיבותו האישיות, העדר עבר פלילי, ההליך הטיפולי הממושך שעבר והמלצות taskir שירות המבחן בענינו. מאידך, לחובת המערער נזק פוטנציאלי החומרה הנובע מהעבירה שביצע. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר': ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 341, 337). במקרים דן לא הוכח כי הרשותה של המערער טוביל לפגיעה חמורה בו. לעומת זאת אין די בחשש כללי ורטילאי לפגיעה בעתידו, אלא יש להוכיח פגעה ממשית ו konkretit שעלולה להיגרם לנאשם בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528 צפורה נ' מדינת ישראל (2013); רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (2013)). המערער עומד בפתח עתידו המקצועית ולא הוכח כי עסק כנהג רכב ציבורי הינו הנתיב היחיד העומד בפניו. כך למשל, מתISKIR שירות המבחן עולה כי המערער עסוק בעבר בתחום הבניה והביע רצון לחזור לעסוק בתחום זה. יתרה מזו, נוכח חומרת העבירה דן, אין לאפשר את ביטול הרשעתו. טענתו של המערער, בשלב

הערעור, לפוטנציאל נזק מצומצם, שכן לא חשב שיעשה שימוש בסיכון - דינה להידחות לאור הקשר נתילת הסיכון כעולה מהעובדות בהן הודה.

לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא סבירים, אולם, ולפניהם משורת הדין, נוכח הлик השיקום המוצלח, יעדמו עבודות השירות על תקופה של 30 ימים.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יחל בביצוע עבודות השירות ביום 17/2/17, כאמור בחוות דעת הממונה.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שרלי רנर, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפוי כרמל, שופט

אב"ד